

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน คิดว่าตนเองเป็นราชาโยคีและจัดความผูกพันยึดมั่นทั้งหมดของลูกออกจากความสัมพันธ์ที่เต็มไปด้วยกิเลส ให้อยู่ด้วยกันเพียงเพื่อที่จะเติมเต็มความรับผิดชอบของลูกเท่านั้น

คำถาม: อะไรคืออนุสรณ์ในคัมภีร์ของลูกๆ ผู้ที่ได้ไปเหนือสำนึกของการเป็นร่าง?

คำตอบ: ได้มีการแสดงให้เห็นว่าพันดาวาสได้ละลายไปบนภูเขา อย่างไรก็ตามอะไรคือความจำเป็นสำหรับพวกเขาที่จะต้องขึ้นไปบนภูเขาที่มีหิมะปกคลุมเพื่อที่จะจากร่างกาย? กฎกล่าวว่าไม่มีใครขึ้นไปบนภูเขาหิมาลัยโดยเฉพาะที่จะละทิ้งร่างกาย แต่แท้จริงแล้วลูกได้ละร่างกายของลูกด้วยพลังของโยคะ ลูกสืบลำดับที่เป็นร่างและฝึกฝนการอยู่อย่างปราศจากร่าง

โอม ชานติ พ่อทางจิตอธิบายแก่ลูกๆ ทางจิต ท่านอธิบายแก่ลูกๆ ทุกวัน แต่ทั้งๆ ที่เป็นเช่นนั้น ลูกก็ยังสับสนสิ่งต่างๆ มากมาย ลูกๆ ควรเก็บสิ่งนี้ไว้ในสติปัญญาของลูกๆ นี่คือนัยของการบรรจบพบกันและเราอยู่ในยุคแห่งการบรรจบพบกัน พ่อมาในยุคแห่งการบรรจบพบกัน การบรรจบพบกันที่ได้รับการจดจำนั้นเป็นการบรรจบพบกันของตอนจบของยุคเหล็ก และตอนเริ่มต้นของยุคทอง เป็นเวลาที่ลูกร้องเรียกหา ตอนจบของยุคเหล็กเรียกว่าเป็นโลกที่ไม่บริสุทธิ์ เหตุนี้เองท่านจึงไม่ได้รับการร้องเรียกหาในเวลาอื่นใด พ่อจะไม่เข้ามา เป็นเพียงที่ตอนจบของยุคเหล็กเท่านั้นที่ลูกร้องหาพ่อว่า “บาบา, โปรดมาและชำระเราผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ โปรดมาในตอนจบของยุคเหล็กและในตอนต้นของยุคทอง” ผู้คนร้องเรียกแต่พวกเขาไม่รู้ว่าช่วงเวลาของวงจรคืออะไร พวกเขาคิดว่าพวกเขาจะพบพระเจ้าในที่สุดด้วยการกระทำบักดีและล้มลุกคลุกคลานไปทั่ว ไม่มีใครรู้ว่าเมื่อใดเป็นตอนจบของวงจร เพียงเมื่อเป็นตอนจบของยุคเหล็กเท่านั้นที่พวกเขาจดจำท่าน มีเพียงความสุขในยุคทองและยุคเงินเท่านั้น ไม่มีความสุขมากมายเท่าที่นั้นในยุคทองแดง ในยุคเหล็กเมื่อผู้คนกลับมาไม่มีความสุขอย่างมาก พวกเขาเริ่มร้องเรียกหาพ่อ เมื่อพวกเขาหาไม่พบท่าน นั่นคือเมื่อพวกเขาไม่มีความสุขที่พวกเขาร้องเรียกว่า: โอ ผู้จัดความทุกข์และผู้ประทานความสุข โปรดมา! มีบ่วงพันธะแห่งความทุกข์มากมาย เพียงในเวลาของความทุกข์เท่านั้นที่ผู้คนร้องเรียกหาพระเจ้า: โปรดมาและปลดปล่อยเราจากบ่วงพันธะนี้ ลูกร้องเรียกหาด้วยความเสียงอันดังมากเมื่อลูกไม่สามารถพบวิธีอื่นใด ถึงกระนั้นลูกก็ไม่ได้พบหนทาง เพราะนี่เป็นเหมือนกับเขาวงกตที่ไม่ว่าทางใดที่ลูกไป ลูกก็ไม่สามารถพบทางออกได้ เมื่อลูกเหนื่อยอ่อน ลูกก็ร้องเรียกหา ที่นั่นเช่นกัน, เมื่อทุกคนไม่มีความสุขอย่างมาก พวกเขาถึงร้องเรียกหา: โอ ผู้จัดความทุกข์, ผู้ประทานความสุข โอ ท่าน, ผู้เป็นไม้เท้าให้กับคนตาบอด! เป็นเวลาที่ลูกร้องเรียกว่า: โอ ท่าน, ผู้เป็นไม้เท้าสำหรับคนตาบอด!

เวลานี้ลูกอยู่ในยุคแห่งการบรรจบพบกัน ในด้านหนึ่งคือพันดาวาส และอีกด้านหนึ่งนั่นคือขราวาส ผู้ที่ไม่รู้จักผู้สร้างหรือตอนเริ่มต้นกลางและตอนจบของสิ่งสร้างเรียกได้ว่าตาบอด ผู้ที่ได้มารู้จักผู้สร้างหรือสิ่งสร้างจากพ่อกล่าวได้ว่าเป็นผู้ที่มีสายตา ลูกอธิบายแก่ผู้คนว่าลูกสามารถที่จะแสดงรูปภาพเหล่านี้เพราะว่าลูกได้รับโชคแห่งอาณาจักร ยุคทองได้รับการก่อตั้งโดยชีพาบา และเหตุนี้เองจึงเรียกได้ว่าเป็นวัดของชีวา (ชีวาสาธา) และแล้วเมื่อผู้คนกลับมามีกิเลส หนทางบาปก็ถูกก่อตั้งขึ้น และเหตุนี้เองจึงเรียกได้ว่าเป็นโรงค้ำประเวณี (ไวชาสาธา) ยุคทองคือวัดชีวาและยุคเหล็กเป็นโรงค้ำประเวณี ลูกบราห์มินของยุคแห่งการบรรจบพบกันรู้ว่าเวลานี้ลูกไม่ได้อยู่ในโรงค้ำประเวณีหรือในวัดของชีวา เรากำลังไปสู่วัดของชีวา เวลานี้ความผูกพันยึดมั่นของเราได้ถูกตัดขาดไปจากความสัมพันธ์ที่มีกิเลสของผู้ที่อยู่ในโรงค้ำประเวณี เวลานี้ความผูกพันยึดมั่นของเรามีกับความสัมพันธ์ในอนาคต เวลานี้เราเป็นราชาโยคี ขณะที่ผู้คนเหล่านั้นเป็นเพียงโยคี อะไรคือสายใยของเรากับพวกเขา? ถึงกระนั้นเรายังคงต้องอาศัยอยู่ที่บ้านเพื่อเติมเต็มความรับผิดชอบ ยังคงมีสายใยมากมายกับบราห์มินเพราะไม่มีใครอื่นสามารถทำงานรับใช้ที่สูงส่งมากเท่าที่บราห์มินทำ เพียงพ่อเท่านั้นที่กลายเป็นเครื่องมือที่ทำงานรับใช้ทางจิต ท่านคือพ่อ, ครูและกูรู ท่านคือบาบาที่แท้จริง ครูที่แท้จริงและสัทกูรู ผู้เดียวผู้ที่เป็นสังจะเรียกได้ว่าสูงสุด เรากำลังได้รับมรดกของเรามาจากท่าน ด้วยการจดจำสิ่งนี้ลูกควรมีประสบการณ์ของความสุขในทุกขณะ และแล้วมีความพยายามที่จะอธิบายให้แก่ผู้อื่น ก่อนอื่นใดท่านคือพ่อจากเหนือโลกนี้ ท่านคือครูที่แท้จริงและกูรูที่แท้จริง ท่านให้ความรู้ของตอนต้น, ตอนกลางและตอนจบของวงจรโลกแก่เรา และเหตุนี้เองท่านจึงเรียกว่ามหาสมุทรแห่งความรู้ ก่อนอื่นใด, ยกย่องท่าน ท่านคือพ่อที่จริงแท้ ครูที่จริงแท้ และสัทกูรูที่จริงแท้ ท่านก่อตั้งศาสนาแห่งสังจะ ผู้คนร้องขอให้มโหฬารจักรเดียว แต่สิ่งนั้นสามารถคงอยู่ได้ในยุคทองเท่านั้น นั่นไม่สามารถคงอยู่ที่นี่ได้ ผู้คนพูดว่าควรจะมีโลกเดียวและควรมีความเป็นหนึ่งเดียวกัน มีเพียงโลกเดียวและเป็นไปได้สำหรับที่จะมีมโหฬารจักรเดียวในโลก เคยมีมโหฬารจักรของเหล่าเทพและไม่เคยความปั่นป่วนใดเลยที่นั่น พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดมาและก่อตั้งมโหฬารจักร เวลานี้ลูกเข้าใจว่าเป็นพ่อ, ไม่ใช่ศรียุค, ผู้ที่สอนราชาโยคะ พวกเขาเชื่อว่าเป็นกษณะผู้ที่ได้ทำสิ่งนั้น เพียงเมื่อมโหฬารจักรได้ถูกก่อตั้งขึ้นจึงมีการสอนราชาโยคะ ในคัมภีร์ต่างๆ มีคำยกย่องเดียว ผู้ใดจะสอนราชาโยคะได้เพียงโดยการร้องเพลงสรรเสริญหรือ? ผู้ที่ถ่ายทอดกิตะ ฯลฯ สอนราชาโยคะหรือ? เมื่อพวกเขาถ่ายทอดกิตะ พวกเขาถึงเพียงแต่ร้องเพลงสรรเสริญผู้ที่ได้มาและจากไป ผู้ที่พระเจ้าได้พูดความรู้แก่เขาคือผู้ได้รับสถานภาพที่สูงศักดิ์ เทศกาลทั้งหมด ฯลฯ เป็นของหนทางบักดี สิ่งหลักคือนัยของการบรรจบพบกัน ชีพาบามา และแล้ว

หลังจากวันเกิดของชีวิตก็มีวันเกิดของภพคุณะ โลกใหม่จะได้รับการก่อตั้งอย่างแน่นอนหลังจากชีพบาบา มา ภพคุณะเป็นนายของยุคทอง ชีพบาบาได้มาและได้ทำให้ภพคุณะกลายเป็นเช่นนั้น ท่านจะไม่ได้ให้ความรู้ที่แก่ภพคุณะเพียงผู้เดียว ท่านจะต้องได้ก่อตั้งดินแดนของภพคุณะ ท่านสอนโยคะแก่ลูกดวงวิญญาณเพื่อที่จะทำให้ลูกสาโทประธานจากทาโมประธาน ลูกคือผู้ที่ต่อไปจะเข้าสู่สภาพสาโท, ราโจและทาโม ไม่ใช่ว่าลูกเพียงแต่ต้องไปและอยู่ในยุคทอง มีบัญญัติของ 84 ชาติเกิดด้วยเช่นกัน หลังจากยุคทองจะต้องมียุคเงินอย่างแน่นอน หลังจากกลางวัน, จะต้องมียุคกลางคืน ใครก่อตั้งยุคทองและยุคทองได้รับการก่อตั้งอย่างไร? ยุคทองคือโลกใหม่ พ่อพูดว่า: พ่อเปลี่ยนโลกเก่า นี่คือการสงครามมหาภารตะของจรวตชีปนาวุธเดิม พวกเขามัวพูดว่าพันดาวสได้คงอยู่ในเวลานั้นและพวกเขาได้รับชัยชนะ พวกเขาได้รับอำนาจในการปกครองอย่างแน่นอนและดังนั้นลูกจะต้องเข้าไปในอำนาจในการปกครองนั้น ลูกอาจจะร่างกายของลูกที่ใดก็ตาม แต่ลูกจะเข้าไปในอาณาจักร กฎนั้นกล่าวว่าไม่มีใครขึ้นไปบนภูเขาหิมาลัยเป็นพิเศษเพื่อที่จะไปสร้างกาย ลูกศึกษาโยคะที่นั่นและด้วยพลังโยคะที่ลูกต้องละทิ้งร่างกายของลูก อะไรคือความจำเป็นสำหรับพวกเขาที่จะต้องขึ้นไปบนภูเขาที่มีหิมะปกคลุมเพื่อที่จะละร่างกาย? ทั้งหมดนั้นเป็นการโกหก เช่นที่งูลอกคราบหนึ่งเก่าและรับหนึ่งใหม่ เช่นเดียวกันดวงวิญญาณละทิ้งร่างหนึ่งและรับอีกร่างหนึ่ง ลูกจะไปสู่ดินแดนแห่งความสงบและแล้วไปสู่ยุคทอง บาบาได้อธิบายว่าในยุคทองลูกจะละร่างของลูกตามเวลาเมื่อร่างกายแก่ชรา ลูกทิ้งร่างหนึ่งและรับอีกร่างหนึ่ง ที่นั่นลูกจะไม่กลับไปสู่ดินแดนของความสงบ ลูกต้องไปสู่ดินแดนของความสงบเวลานี้ ลูกฝึกฝนสิ่งนี้เวลานี้และดังนั้นการฝึกฝนนี้จะคงอยู่ตลอดไป ลูกได้รับการสอนให้ฝึกฝนสิ่งนี้ที่นี้เพราะลูกต้องละทิ้งโลกเก่า ที่นั่นเป็นโลกใหม่ เมื่อชาวสวรรค์ละทิ้งร่างกายพวกเขายังคงอยู่ในสวรรค์ และเมื่อชาวนรกละทิ้งร่างกายพวกเขาก็ยังคงอยู่ในนรก พวกเขาไม่สามารถไปสวรรค์ได้ ลูกสามารถไปยุคทองได้เมื่อพ่อมาและสอนราชาโยคะแก่ลูกเท่านั้น เป็นเพียงเมื่อนั้นที่ลูกสามารถไปสู่อาณาจักรของเทพและยุคทอง เป็นที่นี้เช่นกันที่ลูกได้รับสมญาของราชาหรือจักรพรรดิ ลูกได้รับระดับของสถานภาพที่แตกต่างกันไป แต่ชื่อเดียวกันนั้นก็เฝ้าดำเนินต่อไป ลูกไม่สามารถเปลี่ยนสิ่งนี้ บางคนได้รับสมญาอย่างถาวรโดยการให้เงิน ก่อนหน้านั้นพวกเขาให้เงินหนึ่งแสนหรือสองแสนรูปีเพื่อให้ได้รับสมญาดังนั้นพ่อทางจิตนี้ที่นี้และอธิบายแก่ลูก ๆ ทางจิต ท่านเรียกว่าเป็นพ่อทางจิต พ่อของดวงวิญญาณที่ทุกคนร้องเรียกว่า: โอ บาบ, โปรดมาและทำให้เราบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ ที่นี้มีความทุกข์มากมาย โปรดพาเราไปสู่อาณาจักรของราม ตามละครแล้วพ่อได้บอกลูกถึงสิ่งเดียวกันกับเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว พ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุดต้องมา วงจรนี้เฝ้าแต่หมุนไป พ่อพูดว่า: พ่อมาในยุคแห่งการบรรจบพบกันของทุกวงจร คำพูดเหล่านี้จะต้องมีการเขียนอย่างแน่นอน พ่อมาตามแผนของละคร คำว่า “ละคร” ต้องมีการเขียนด้วยเช่นกันเพื่อที่ว่าผู้คนสามารถจะรู้ได้ว่านี่คือละครของ 5000 ปี

มนุษย์ทั้งหมดในเวลานี้ไม่บริสุทธิ์และเหตุนี้เองพวกเขาเองพูดว่า: เราคือคนบาปที่ตกต่ำ นี่คือการคำประณามอย่างแท้จริงและเป็นมหาสมุทรแห่งยาพิษ ดินแดนของวิญญูเรียกได้ว่าเป็นมหาสมุทรแห่งน้ำนม ที่มีทั้งลักษณะและนารายณ์ “มหาสมุทรแห่งน้ำนม” กล่าวไว้เพียงเป็นการเปรียบเปรย, แต่ไม่ได้คงอยู่จริง ๆ มีมหาสมุทรเดียวในยุคทองเช่นเดียวกับในยุคเหล็ก ในยุคทองลูกเป็นนายของมหาสมุทรทั้งหมด ลูกเป็นนายของทั้งท้องฟ้าและผืนโลก เวลานี้ได้ถูกแบ่งออกเป็นส่วน ๆ เวลานี้คือยุคแห่งการบรรจบพบกัน เมื่อลูกจดจำยุคแห่งการบรรจบพบกันลูกสามารถเข้าใจได้ว่าเวลานี้ลูกกำลังไปสู่ยุคทอง เมื่อเป็นยุคแห่งการบรรจบพบกันบาบาก็จะอยู่ที่นี้อย่างแน่นอน ท่านคือผู้เดียวผู้ที่เปลี่ยนโลกนี้ การก่อตั้งเกิดขึ้นที่นี้โดยผ่านบราห์มา เวลานี้ลูกกำลังทำรูปภาพเหล่านี้ บาบเป็นจุดแห่งแสงและพลัง ลูกดวงวิญญาณก็เป็นแสงด้วยเช่นกัน แสงของลูกจะถูกแสดงได้อย่างไร? เหตุนี้เองพวกเขาจึงได้แสดงจุด (ดิลัค) บนหน้าผากของลูก ดวงวิญญาณจะถูกแสดงให้มีแสงได้อย่างไร? เมื่อแสงได้ถูกแสดง นั่นก็จะกลายเป็นรูปที่ใหญ่กว่า พวกเขากราบไหว้แสงที่ใหญ่โต และเหตุนี้เองผู้คนจึงพูดว่าพระเจ้าคือรูปของแสง แท้จริงแล้วแสงคือสัญลักษณ์ของความบริสุทธิ์ ผู้คนคิดว่าท่านเป็นรูปของแสง ถึงแม้ว่าจุดถูกแสดงให้เห็นเป็นจุดแสงที่สุตแสงเล็ก สิ่งนั้นจะสามารถได้รับการกราบไหว้บูชาได้อย่างไร? เหตุนี้เองพวกเขาจึงแสดงสิ่งนั้นเป็นแสงที่ใหญ่โต พ่อพูดว่า: พ่อคือพระเจ้า, ดวงวิญญาณสูงสุด แต่จุดที่สุตแสงเล็กจะได้รับการกราบไหว้บูชาได้อย่างไร? แสงนั้นจะสามารถถูกแสดงได้อย่างไร? บ้างก็กราบไหว้บูชาชีวิตลิงกัม ผู้คนที่มั่งคั่งมีเพชรที่เป็นรูปทรงกลมและกราบไหว้บูชาสิ่งนั้น ถึงแม้เขาจะเรียกสิ่งนั้นว่าเป็นลิงกัม ท่านคือดวงดาว, ไม่ใช่สิ่งใดอื่นเรื่องราวเหล่านี้ลึกล้ำอย่างยิ่งและจะต้องเป็นที่เข้าใจ ดวงวิญญาณไม่ได้กลับมาเล็กกว่าหรือใหญ่กว่า มันจะนั่นสิ่งนั้นจะเข้ากันได้เหมาะสมกับที่ใด? เช่นที่ลูกรู้จักดวงวิญญาณของตนเอง เช่นเดียวกัน ลูกรู้จักพ่อ ดวงวิญญาณร้องเรียกหาพ่อ ลูกเคยเห็นดวงวิญญาณของลูกหรือไม่? ลูกสามารถเห็นดวงวิญญาณสูงสุดได้อย่างไร? ใช่ ท่านสามารถเห็นได้ด้วยเทพนิมิต อย่างไรก็ตามตั้งแต่ลูกรู้จักท่าน อะไรคือคุณประโยชน์ที่ได้เห็นท่านเล่า? นี่คือการศึกษาคือจะต้องมีการเรียนรู้ซึ่งด้วยการศึกษานี้มนุษย์จะกลายเป็นเทพ นี่คือการศึกษาคือสำหรับโลกใหม่ในอนาคต ลักษณะและนารายณ์ได้มีการเรียนรู้ที่จะกระทำเช่นนี้จากที่ไหน? ในยุคแห่งการบรรจบพบกัน พ่อพูดว่า: พ่อเพียงแต่มาในยุคแห่งการบรรจบพบกันและสอนการศึกษาสำหรับโลกใหม่แก่ลูก บาบบอก

ลูกว่าลูกควรจะเขียนโทรเลขที่ลูกส่งไปสำหรับนิทรรศการว่า “นี่คือยุคแห่งการบรรจบพบกัน” พ่อพูดว่า: ลูกสามารถได้รับสิทธิ์โดยกำเนิดสำหรับอนาคต 21 ชาตินี้เกิดของลูกจากพ่อ” ลูกต้องเขียนคำว่า “ยุคแห่งการบรรจบพบกัน” อย่างแน่นอน ลูกควรทำสำเนาที่ถูกต้องในโทรเลขที่ลูกได้ส่งออกไป ลูกควรเขียนสิ่งนี้ด้วยตัวอักษรขนาดใหญ่ สิ่งนี้จะชัดเจนมากขึ้นวันแล้ววันเล่า เบื้องล่างสิ่งนั้นเขียนว่า: บัพาดา, ชีพบาบาผู้ที่เป็นพ่อของทุกดวงวิญญาณ, ได้สอนเราโดยผ่านประชาธิปไตยบราห์มา พ่อพูดว่า: พ่อต้องรับการคำจูนของร่างกาย ชีวาไม่มีตัวตน ท่านไม่ได้มีร่างกายของท่านเอง บราห์มา, วิษณุและชางก้าเป็นสิ่งที่ชีวิตที่เป็นเทวดานางฟ้าที่ละเอียดอ่อน ทุกคนอื่นนั้นมีร่างกาย พ่อพูดว่า: พ่อไม่มีร่างกาย แต่ไม่ใช่ว่าพ่ออยู่เหนือนามและรูป ท่านอธิบายแก่ลูกๆ อย่างชัดเจนมาก พ่อไม่มีตัวตนแต่แน่นอนพ่อต้องการร่างกายเมื่อพ่อมา พ่อไม่ได้เข้าไปในครรภ์ พ่อเองบอกลูกว่าพ่อได้เข้ามาในร่างกายธรรมดานี้ ผู้ที่เคยมีค่าควรแก่การกราบไหว้ในตอนเริ่มแรก แต่เวลานี้ได้กลายเป็นผู้กราบไหว้ ในลูกประจำด้วยเช่นกัน อันดับแรกคือชีพบาบา และแล้วก็มีลูกปัดคู่ นี่คือนันทวงครอบครัวยุคนี้ ลูกรู้ว่ามิใช่ลูกประจำของผู้ที่อยู่ในหนทางครอบครัวยุคนี้ ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์และผู้ที่ได้กลับมาบริสุทธิ์และได้ทำให้โลกบริสุทธิ์ด้วยการทำตามการชี้แนะของชีพบาบา ดังนั้นลูกประจำถูกสร้างขึ้นเป็นอนุสรณ์แก่พวกเขา มิใช่ลูกประจำของรูตราและลูกประจำแห่งชัยชนะของวิษณุ ลูกประจำของบราห์มินไม่สามารถถูกสร้างขึ้น มีการทำความเข้าใจพยายามที่จะสร้างสิ่งนี้ แต่ก็ไม่สามารถถูกสร้างขึ้นได้ เหตุนี้เองบาบาจึงหยุดสร้างลูกประจำและหยุดให้ชื่อที่ละเอียดอ่อน ชื่อที่พวกเขาเคยได้รับจากที่นี่ได้ถูกทิ้งไว้ที่นี่และพวกเขาก็กลับไปสู่ชื่อเก่า ไม่มีใครที่นั่นจะเรียกเขาด้วยชื่อใหม่ของพวกเขา ลูกควรที่จะจดจำพ่อผู้ที่เป็นพ่อ, ครู และครูของเรากับความรักอย่างมาก แต่มายาก็เป็นเช่นที่ว่าเธอทำให้ลูกลืม เหตุนี้เองสภาพของลูกจึงขึ้นลงและมีความรู้สึกของการเหี่ยวเฉา และแล้วโดยการจดจำระลึกถึงชีพบาบา ลูกก็กลับมาตื่นตัวอีกครั้ง อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ให้จัดความผูกพันยึดมั่นทั้งหมดจากความสัมพันธ์ที่มีกิเลส เชื่อมโยงโยคะของสติปัญญาของลูกกับความสัมพันธ์ใหม่ในอนาคต
2. เพื่อที่จะอธิบายแก่ผู้อื่น ให้คงอยู่ในความสุขอย่างสม่ำเสมอ ทำตามครีมีทของพ่อที่จริงแท้ ครูที่จริงแท้และสัทกูรูและกลายเป็นไม้เท้าให้กับคนตาบอด

พร: ขอให้ลูกเป็นแสงที่เบาสบายและทำให้งานที่ยากนั้นง่ายตายด้วยสำนึกของรูปรวมอย่างสม่ำเสมอ ลูกๆ ผู้ที่อยู่ในการจดจำระลึกถึงสม่ำเสมอมีประสบการณ์ของความเป็นมิตรอย่างสม่ำเสมอ เมื่อปัญหาใดเข้ามาอยู่เบื้องหน้า พวกเขาจะมีประสบการณ์ในรูปรวมและไม่เกรงกลัว สำนึกของรูปรวมจะทำให้งานที่ยากนั้นง่ายตาย ถ้าสถานการณ์ที่ใหญ่โตใดๆ เข้ามาอยู่เบื้องหน้าลูก จงมอบภาระของลูกทั้งหมดให้กับพ่อและตัวลูกเองให้กลับมาเป็นแสงที่เบาสบาย และแล้วลูกจะเป็นเช่นเทวดานางฟ้า จิตใจของลูกจะร่ายรำในความสุขทั้งวันทั้งคืน

คติพจน์: เพียงผู้ที่พบวิธีการแก้ปัญหาของปัญหาใดก็ตามและอยู่อย่างพอใจคือเพชรพลอยของความพอใจ

*** โอม ชานติ ***